

ἀνταναπαιστικός

ANON. AMBR. 234. 5 sq. ὄρθιος (*scil.* πούς) ἢ ἀν<ταν>απαιστικός (ἀναπαιστικός *cod.*, *corr.* Morelli 1998, p. 272 *et adn.* 24) ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν – ∪ – ∪ – ∪ ἑπτάχρονος, οἶον ‘εὐλογώτατος’. [C.P.]